

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu

Ügyszám: FRP/36 /2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

326/2015. (IX. 24.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2015. január 26-án előterjesztett **panaszát** a 2015. szeptember 24-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg, azonban a panaszosoknak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos a Testület ügyfélszolgálatán szóban terjesztett elő a panaszát. A panaszos előadta, hogy 2015. január 15-én a lépcsőházban támadás érte, de a gondnok a panaszos kérésre nem hívta a rendőrséget, miután a panaszos visszament a lakásába, hívta a 107-t, majd a 112-t. A 112-n közölték, hogy nem tudják kapcsolni a kerületi kapitányságot, mert nem veszik fel a telefont. A 112 mire kapcsolta a kapitányságot, addigra kiért a rendőrség. A panaszos elmondása szerint valaki figyelte és kihívta őket. A panaszos többször kirabolták és bejártak a lakásába, nem tud közlekedni biztonságban.

Január 15-én a panaszoshoz egy hölgy és egy férfi rendőr érkezett ki, és az egyikőjük azt mondta, hogy „annak oka van, hogy valakit megtámadnak”. A rendőrök annál voltak bent a lakóépületben, aki megtámadta a panaszost. A rendőrök nem helyszíneltek, nem intézkednek egyik alkalommal sem, mikor kihívja őket (mert már többször megtámadták. A panaszos elmondása szerint „lopakodva” mentek be a támadó lakásához, de a panaszoshoz „nagy hanggal”.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

A panaszost igazoltatták a rendőrök, és kérdezték, hogy mi történt. A rendőrök nem vettek fel jegyzőkönyvet, nem rögzítettek nyomokat.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) M. L. r. alezredes 2015. március 18-án kelt jelentésében előadta, hogy a panaszos telefonról 2015. január 15-én 17 óra 44 perckor tett bejelentést a 112-es segélyhívó központba, mely szerint a Budapest F. út 237. szám alatti lakóház lépcsőházában megtámadta a szomszédja és folyamatosan fenyegeti.

A hívásfogadó központban a bejelentését felvették, majd az továbbították a BRFK Tevékenység-irányítási Központba, ahol a régiós irányító r. törzsőrmester 17 óra 46 perckor a [...] hívójelű járőr részére kiadta, akik 17óra 49 perckor érkeztek ki a helyszínre. A bejelentőlapon a pontos cím nem volt megjelölve, ezért az irányító többször megkísérelte a bejelentőt felhívni, azonban az sikertelen volt. A járőr azt jelentette vissza, hogy a bejelentő nevét nem találja kapucsengőkön, házban nem hall kiabálást veszekedést.

A régiós irányító a nyilvántartásban történt ellenőrzés eredményeként megtalálta a bejelentő pontos lakcímét, amelyet közölt a járőrökkel, akik jelentették, hogy felvették a kapcsolatot a bejelentővel. A panaszos illetve az általa megjelölt elkövető meghallgatása után a járőr vissza jelentette, hogy nem történt bántalmazás, sérülés nem keletkezett, folyamatos vita van közöttük. A bejelentőt felvilágosításban részesítették. Ezen tényt a régiós irányító a bejelentési lapban rögzítette, a járőrök eltávoztak a helyszínről. A fentiek alapján a régiós irányító ügyeletes vonatkozásában fegyelmi felelősség nem állapítható meg.

2) T. Zs. r. őrnagy, mb. kapitányságvezető 2015. március 19-én kelt átiratában előadta, hogy a 2015. január 15-én foganatosított rendőri intézkedés kapcsán sem büntető-, sem szabálysértési eljárás nem indult.

3) B. F. O. r. törm. 2015. január 15-én kelt jelentésében előadta, hogy szolgálata teljesítése során 17 óra 45 perckor a TIK utasítására megjelent a Budapest F. út 237. sz. alatt, mert onnan szomszéd vitáról érkezett bejelentés. A helyszínen a rendőr meghallgatta a bejelentőt, aki elmondta, hogy aznap szóváltásba keveredett szomszédjával, F. I.-vel, akivel régóta rossz a viszonyuk. Elmondta, hogy éppen hazaérkezett, amikor találkozott vele a folyosón. Mivel úgy látta nincs jól, megkérdezte tőle mi a baj, mire F. I. nem válaszolt, ezt követően a hallotta, hogy F. I. beszélget az ott tartózkodó gondnokkal, G. A.-val és valakire - bejelentő nem hallotta, hogy kire – F. I. panaszodik.

Mivel a panaszos úgy gondolta róla lehet szó, ezt szóvá tette, mire F. I. hazazavarta, erre a panaszos megijedt, azt gondolta, F. I. bántani akarja, és otthon értesítette a rendőrséget.

A panaszos elmondta, hogy korábban egy lakásfelújítás miatt veszett össze szomszédjával, és azóta vannak haragban. Elmondta, hogy többször volt már szóváltásuk, fél tőle.

A panaszos az előadása során többször elismétel, illetve másként adta elő a történeteket. Térben és időben orientált volt, hitelt érdemlően igazolta magát, a lakás tiszta, de félkész

állapotú volt, azt évekkorábban a panaszos elkezdte felújítani, de mivel nem volt pénze kifizetni a mestereket, a munkát azok nem fejezték be, és a lakás ebben a felújításra előkészített állapotban maradt (félíg levakart falt leszedett ajtóig megbontott fürdőszoba),

A panaszos elmondta, hogy sérülése nem keletkezett, a történetek miatt még nem döntötte el tesz-e feljelentést. Részére a szükséges jogi felvilágosítást a r. törm. megadta, amelyet tudomásul vett és megértett.

Ezt követően meghallgatta a szomszédban tartózkodó F. I.-t, aki elmondta, hogy a panaszossal már oda költözésük (18 évvel ezelőtt) óta rossz a viszony, fenti személy éjjel gyakran huzigálja a bútorokat, több esetben átment hozzájuk szólni, hogy túl hangos a kutyájuk (a lakásban volt egy selyemszőrű terrier).

A mai napon F. I. a gondnokkal beszélgetett a lépcsőház bejáratánál, amikor a bejáraton hazaérkezett a panaszos, aki megszólította F. I.-t, aki azonban nem válaszolt, mert ideges és fáradt volt, és nem akart veszekedni. Tovább beszélgetett gondnokkal. Ezután a panaszos kiabálni kezdett vele, hogy miért akarja őt bántani, ezután F. I. közölte vele, hogy menjen haza.

Más F. I. elmondása szerint nem történt.

Ezután meghallgatta a lépcsőház gondnokát, aki elmondta, hogy a panaszos problémás lakó. Éjjelente sokszor bútorokat huzigál, emiatt több lakó nem tud aludni, ugyanakkor sokat veszekszik, kutyaugatás, gyerekzsivaj miatt. A viszonya emiatt szinte minden lakóval rossz.

A mai napon a lépcsőházban beszélgetett F. I.-vel, amikor a panaszos hazajött és szóváltásba keveredett F. I.-nal, aki mivel le akarta zárni a vitát, hazaküldte a panaszost. Elmondta még, hogy fenyegetés vagy bántalmazás nem történt.

A történeteket a r. törm. jelentette TIK-nek és a KCSV-nek, aki utasította, hogy a történetekről készítsen írásos jelentést. Fenti személyeket körözésben ellenőrizte, abban nem szerepeltek.

3) Az ügyelei küldési napló rögzíti, hogy a panaszos a 112-es segélyhívóra 17 óra 18 perckor tett bejelentést, hogy valaki másfél éve terrorizálja, halálos fenyegetéseket szenvedett el tőle, most is rátámadt, üvöltött vele, nem tudja mit tegyen, ezért segítséget kér. A cím nem pontos (F. út 23 vagy 237), a bejelentőt többször próbálták visszahívni, de nem vette fel a telefont. A telefonszám alapján a tudakozótól próbálták a címet megkeresni. A járőr nem találta a F. út 237. alatti címen, a kapucsengőn nem szerepelt a neve, így felmentek a szintekre és szétnéztek a folyosón, hátha valahol ki van írva a neve, vagy hall valamilyen kiabálását, segélyhívást. A járőr átment a 23. szám alá, közben országos gyors keresésben a telefonszám alapján a rendszer a 237. 7/22. szám alatti címet adta ki. A járőr visszament erre a címre. Közben másik bejelentő lap érkezik, eszerint a F. út 237. 7/22. sz. alatt a szomszéd megverte a bejelentőt, mentőre nincs szükség. A járőr a helyszínen felvette a kapcsolatot a bejelentővel, és a szomszéddal is. A bejelentő összefüggéstelenül beszél. A panaszos elmondta, hogy nem történt semmilyen veszekedés, sőt a bejelentő támadja a szomszédot, mert van neki egy boxer kutyája, ami mindig ugat és ez nem tetszik a bejelentőnek. A bejelentővel egyébként már többször volt probléma. Ezt állítja a gondnok is, mivel állandóan tologatja esténként a bútorokat. Nem történt tettelegesség, csak fenyegetés. Visszatérő probléma, kb. 30 éve. Jogi felvilágosítás.

4) B. F. O. r. törm. 2015. március 28-án kelt jelentésében előadta, hogy a TIK utasítására megjelent a panaszos lakcímén, mivel onnan szomszéd vitáról érkezett bejelentés. Az intézkedés jogalapja az Rtv. 13. § és a 11.§ (1) bekezdés volt. Az Rtv. 20. §-nak megfelelően a napszaknak megfelelően köszönt, majd azonosította magát és megkérte a panaszost, hogy mondja el mi történt, miért kért rendőri segítséget. Azt intézkedés során egyenruhát, szolgálati jelvényt és névkitűzött viselt a r. törm. A panaszos a rendőrt a lakásába bocsátotta, mivel nem szeretne volna, hogy a szomszédja hallja, hogy rendőri intézkedést kért. A lakásban a panaszoson kívül nem tartózkodott senki. Ezt követően meghallgatta a panaszost, ami a [...] számon készült rendőri szerepel.

Ezt követően a rendőr megkérdezte a bejelentőt, hogy miért ilyen rossz a viszonya a szomszédjával, ő pedig elmondta, hogy egy korábbi lakásfelújítás miatt össze. Ezt követően a panaszos elmondása során többször elismételt eseményeket, korábbi sérelmeit is elpanaszolta, melyek miatt elmondása szerint valamikor kért rendőri intézkedést, valamikor nem. Mivel időben az közt sokszor történt visszautalás, váltás, a rendőr a kérdéseivel igyekezett őt sorrendileg helyes irányban tartani, hogy a problémáját feltárják.

Az intézkedés során úgy érzékelt a rendőr, hogy a panaszos bizonytalan azt illetően, hogy kérjen-e hatósági intézkedést vagy sem, ezért részére többször elmondta, hogy a történetéről jelentést készít, és ő a későbbiek során is tehet feljelentést. A feljelentéssel kapcsolatos jogi felvilágosítást részére megadta.

Mivel a panaszos feszültnek tűnt, vele nyugodt elmondását végighallgattam, többször is elismételte neki a jogi lehetőségeket. Olyan szófordulatra, hogy „annak oka van, ha valakit megtámadnak” nem emlékszem, de mivel a panaszos az intézkedés alatt végig láthatóan feszült volt, és a történetekkel kapcsolatos információgyűjtés mellett lényeges volt bejelentő megnyugtatója is, ilyen értelmű kijelentés a helyszínen biztosan nem hangzott el.

A panaszos arra a kérdésre, hogy a szóváltáson kívül történt-e fizikai bántalmazás, vagy rongálás, a panaszos elmondta, hogy csak szóváltás volt, más nem történt. Így a helyszínen nyomok nem keletkeztek, ezért nyomrögzítésre sem volt szükség.

A panaszos meghallgatása után meghallgatták a szomszédot is, aki szintén bebocsátotta a lakásba.

A vitázó felek meghallgatása során a rendőr figyelemmel volt az Rtv. 13. § (2) bek. előírásaira, ezért azonos körülmények között hallgatta meg a feleket, biztosítva számukra a lehetőségekhez nyugodtan elmondani a történeteket.

Az elmondások alapján megállapítást nyert, hogy a történeteknek egyetlen tanúja volt, a ház gondnoka, őt is meghallgatta a történetéről, elmondása szerepel a fenti számú rendőri jelentésben.

5) Sz. A. r. törm. 2015. április 4-én kelt jelentésében megerősítette B. F. O. r. törm előadását. Továbbá előadta, hogy az intézkedés a Rendőri Hivatás Etikai Kódexének különösen az 1; 4; 5; és 7-es pontjainak maradéktalan betartásával történt. Az intézkedés során a kapcsolatban nyom nem került előtálalásra, ezért azok rögzítése sem történt meg. Megjegyezni kívánom továbbá, hogy az esetleges nyomok járőri feladat a járőr az esetleges nyomokat azok előtálalási helyét, valamint a helyszínt eredetben megőrzi és azt helyszínre érkező helyszínelő

csoport vezetőjének átadja. Egy lépcsőházban történő beszélgetésről nyomot rögzíteni nem lehet, mivel a helyszínen biztonsági kamerarendszer nem üzemelt.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz, valamint a II. cikk (1) bekezdésében rögzített emberi méltósághoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület először a rendőrség intézkedési kötelezettségét vizsgálta az eset kapcsán.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A zaklatás tényállását a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk) 222. § (1) bekezdése rendeli büntetni, eszerint aki abból a célból, hogy más megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen vagy tartósan háborgatja, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

a) A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy a panaszos 21 telefonon bejelentést tett a rendőrségen az egyik szomszéd fenyegető magatartása miatt.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy az ingatlanban tartózkodó személy a zaklatás bűncselekményét követi el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A panaszos panaszbeadványában sérelmezte, hogy a rendőrök nem intézkedtek megfelelően, nem helyszíneltek, nem rögzítettek nyomokat.

A rendőri jelentések szerint 17 óra 46 perckor a [...] hívójelű járőr részére kiadta, akik 17óra 49 perckor érkeztek ki a helyszínre. A bejelentőlapon a pontos cím nem volt megjelölve, ezért az irányító többször megkísérelte a bejelentőt felhívni, azonban az sikertelen volt. A járőr azt jelentette vissza, hogy a bejelentő nevét nem találja kapucsengőkön, házban nem hall kiabálást veszekedést. A régiós irányító a nyilvántartásban történt ellenőrzés eredményeként megtalálta a bejelentő pontos lakcímét, amelyet közölt a járőrökkel, akik jelentették, hogy felvették a kapcsolatot a bejelentővel. A helyszínen a rendőr meghallgatta a bejelentőt, aki elmondta, hogy aznap szóváltásba keveredett szomszédjával, F. I.-vel, akivel régóta rossz a viszonyuk. Elmondta, hogy éppen hazaérkezett, amikor találkozott vele a folyosón. Mivel úgy látta nincs jól, megkérdezte tőle mi a baj, mire F. I. nem válaszolt, ezt követően a hallotta, hogy F. I. beszélget az ott tartózkodó gondnokkal, G. A.-val és valakire - bejelentő nem hallotta, hogy kire – F. I. panaszodik. Ezt követően meghallgatta a szomszédban tartózkodó F. I.-t, aki elmondta, hogy a panaszossal már oda költözésük (18 évvel ezelőtt) óta rossz a viszony, fenti személy éjjel gyakran huzigálja a bútorokat, több esetben átment hozzájuk szólni, hogy túl hangos a kutyájuk (a lakásban volt egy selyemszőrű terrier). Aznap F. I. a gondnokkal beszélgetett a lépcsőház bejáratánál, amikor a bejáraton hazaérkezett a panaszos, aki megszólította F. I.-t, aki azonban nem válaszolt, mert ideges és fáradt volt, és nem akart veszekedni. Tovább beszélgetett gondnokkal. Ezután a panaszos kiabálni kezdett vele, hogy miért akarja őt bántani, ezután F. I. közölte vele, hogy menjen haza. Ezután meghallgatta a lépcsőház gondnokát, aki elmondta, hogy a panaszos problémás lakó. Éjjelente sokszor

bútorokat huzigál, emiatt több lakó nem tud aludni, ugyanakkor sokat veszekszik, kutyaugatás, gyerekzsivaj miatt. A viszonya emiatt szinte minden lakóval rossz. Fenyvegetés nem történt. A rendőr ezt követően jogi felvilágosítással zárta az intézkedést.

A rendőri jelentésekből tehát megállapítható, hogy a rendőrök a bejelentést követően a helyszínre érkeztek, majd először a bejelentőt, majd pedig a szomszédot és a szintén jelenlévő gondnokot is meghallgatták. A panaszos elmondta, hogy fenyegette a szomszéd, de tetteleg nem bántalmazta. A szomszéd tagadta a fenyegetés tényét, ezt az előadást a tanú is megerősítette, továbbá elmondta, hogy évek óta probléma van a felek között. Miután a rendőr nem tárt fel a helyszínen azonnali intézkedést igénylő helyzetet nem észlelt, a feljelentésre vonatkozó jogi felvilágosítással zárta az intézkedést.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök megfelelő körültekintéssel jártak el az eset kapcsán, maradéktalanul foganatosították a szükséges intézkedéseket és a kiterjedésükig eltelt idő arányos volt. Tekintettel arra, hogy a panaszos előadása szerint csak fenyegetés hangzott el, így a cselekmény jellegéből adódóan nem volt milyen nyomokat rögzíteni, így ekörben nem mulasztott a rendőrség. „Nyomrögzítésként” egyedül az esetleges biztonsági kamera felvételek beszerzése merülhetett volna fel, ilyen ugyanakkor a rendőrség előadása szerint nincs a házban kiépítve.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint fennállt a rendőrség intézkedési kötelezettsége, amelynek az eljáró rendőrök megfelelően eleget tettek, és a Testület nem tudott mulasztást feltárni a helyszíni intézkedés kapcsán, így véleménye szerint az intézkedés kapcsán nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) Az intézkedés során alkalmazott hangnem kapcsán az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök nem megfelelő hangnemben beszéltek vele, a szemére vetették, hogy oka van annak, ha valakit megtámadnak. .

A rendőri jelentésben a rendőrök részletesen beszámoltak a helyszíni meghallgatás során elhangzottakról és kifejezetten cáfolták, hogy olyat mondtak volna a panaszosnak, hogy „oka van annak, ha valakit megtámadnak”.

A rendőrök magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

Jelen esetben a panaszos, illetve az intézkedő rendőrök előadásai oly mértékben vannak ellentmondásban a tekintetben, hogy a felek között milyen tartalmú beszélgetés zajlott, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel.

A Testület mindezek alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e az Rtv. 2. §-ában rögzített előírásokat, ezért a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

V.

A Testület megállapította, hogy a bejelentés miatt fennállt a rendőrség intézkedési kötelezettsége, amelynek a rendőrség eleget tett, ezért ennek kapcsán nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Testület nem tudott megalapozott döntést hozni a panaszosnak a rendőrök által használt hangnemmel összefüggő panasa kapcsán, így emberi méltósághoz való jogának sérelme e tekintetben nem volt megállapítható.

A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

Budapest, 2015. szeptember 24.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes,
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZESTÜLET